

Chính trị là gì?

Tác Giả: Huỳnh Thúc Vy

Thứ Hai, 10 Tháng 1 Năm 2011 10:32

Tôi đã suy nghĩ rất nhiều và tôi nghĩ rằng chính trị có phải chăng là một môn tri thức và lĩnh vực hoạt động chỉ dành cho các chính trị gia chuyên nghiệp hoặc ít ra cũng là dành cho các bậc trưởng thành thôi?

Thật ra tôi nghĩ tôi nghĩ rằng mình có nên tiếp tục viết về đề tài chính trị chăng? Đối với nhiều người, chính trị có vẻ như là một việc quá lớn lao-điên mà tôi nghĩ không dành cho những người còn quá trẻ. Mặc dù có nhiều người có vũ tôi, nhưng cũng không ít người cho rằng tôi không nên đi sâu vào đề tài này vì rằng những gì tôi đã viết có vẻ như không xuất phát từ một cái đầu của con bé hai mươi lăm tuổi. Tôi đã suy nghĩ rất nhiều và tôi nghĩ rằng chính trị có phải chăng là một môn tri thức và lĩnh vực hoạt động chỉ dành cho các chính trị gia chuyên nghiệp hoặc ít ra cũng là dành cho các bậc trưởng thành thôi?

1/ Những bài học đầu tiên của chính trị

Lúc nhỏ khi còn là một cô bé con, trong đầu óc mẹ tôi, chính trị là một cái gì đó rất phức tạp và ghê gớm, nó làm tôi trí nghĩ của những người không chuyên và rằng chính trị là mơ hồ, là rắc rối, là xa xôi. Vì cuộc sống gia đình tôi đã bị đẩy vào tình trạng cực kỳ tồi tệ sau cái biến án “chính trị phạm” mà nhà cầm quyền đã tuyên cho ba tôi. Chính trị là cái gì, làm sao nó tồn tại được trong khi người ta dùng nó để đẩy đưa con người đến chỗ khốn cùng và có thể là đến cái chết?

Lớn lên chút nữa, tôi mang vào tâm trí ngây thơ của mình những cuộc tranh giành quyền lực, những cuộc đấu thay triều để đem máu trên khắp thế giới, để cướp lấy Trung Hoa, qua những trang sử tàn bạo. Tôi thức suốt đêm nghĩ về những cách mà con người đối xử với nhau nhân danh chính trị. Rồi tôi thêm chút nữa để thêm khả năng tìm hiểu những sự kiện không nằm trong sách lịch sử “nguẩn chính”. Tôi đã tiếp cận những trang sử Việt Nam thời cổ đại để bị thuyết phục. Hồ Chí Minh đã bán đất cho Phan Bội Châu cho một thám Pháp. Những người cộng sản đã không tiếc tiền để dùng tay người Pháp loan truyền các đội thanh chính trị khác ở Việt Nam. Bác Hồ vĩ đại trong tìm kiếm thanh niên thiêu hủy Việt Nam cùng những người cộng sản chớp bu thả thu hồi bí mật về Pháp ở Hải Phòng Fontaine Bleau, rồi Pháp trả lại Việt Nam rồi sau đó để quyên giành lấy người chính nghĩa chống Pháp để đưa đến tiếp tục vào vòng máu lửa

Chính trị là gì?

Tác Giả: Huỳnh Thúc Vy

Thứ Hai, 10 Tháng 1 Năm 2011 10:32

sau chiến tranh thế giới thứ hai chế độ mĩ dân và chính danh nĩm quyĩn. Rồi đến hiệp định Geneve.... Rồi hàng triệu người lính cộng sản Bắc Việt đã đổ bộ cộng viên nhân danh ý thức hệ cộng sản và lòng yêu nước của kẻ cộng quyĩn xĩu trá miĩn Bắc đổ tiến vào miĩn Nam gieo chết chóc....Trong cái trí nghĩ non nĩt của tôi và có lẽ cũng là của bất bao bĩn trẻ khác đây cộng giác số hãi và ghê tĩm chính trị.

Rồi vào đời họ, chúng tôi đổ bộ cộng y rĩng Nhà nước ra đời tĩm xã hội có các giai cấp mâu thuẫn đĩi kháng nhau, là mĩt thế chế cộng biĩt do giai cấp thống trị số đĩng để thế chế và thống hiĩn quyĩn lực chính trị của giai cấp mình.Và rĩng chính trị là hoạt đĩng liên quan đĩn quyĩn lực giai cấp, dân tộc, quốc gia và xoay quanh mĩt vấn đề trung tâm là giành, giữ và số đĩng quyĩn lực Nhà nước.Tĩnh huống hiĩu bất đó, bao thanh niên Việt Nam thống ng có cộng giác bất an khi để cộng đĩn chính trị, đĩn nĩi nĩu có ai đó muĩn khống để nhĩn mình tĩt đĩp thì người đó phĩi chế nhĩn rĩng mình không quan tâm, không đĩnh đĩng gì đĩn chính trị vì chính trị là hoạt đĩng của nhĩng kẻ đĩy dã tâm.

Tĩc cuĩi năm 2010 đĩn nay, nhà cộng quyĩn cộng sản sối chết vong kiĩm tĩa đĩi vĩi trang mạng xã hội Facebook, vĩy là nhĩu người đã lên tiếng để lực cho nhĩng ai bàn đĩn vấn đề chính trị: “Nĩu các người không bàn đĩn chính trị thì sao người ta phĩi chế nhĩn Facebook, làm nhĩn họ đĩng đĩn cộng chúng tôi?” Và rĩng mĩi khi có ai bất xúc lên tiếng chế trích nhà cộng quyĩn thì liĩn bất cho là “nhĩng kẻ ăn khoai lang mà bàn chuyện quốc gia đĩi số”. Chúng ta nhĩn thấy rõ ràng mĩt số thế chế thống trị đĩi đã số người dân đĩi vĩi vấn đề chính trị. Nó trở thành vấn đề nhĩy cộng không chế bất khi để cộng đĩn nó anh số “khó số ng” mà còn bất người ta muĩn khống để nhĩn mình là người con người trong sáng, bình đĩ, đĩn giữĩn và không có dã tâm.Tĩi tĩng nghe nhĩu người bất nói không thích chính trị vì chính trị là xĩu trá và chính trị gia là nhĩng kẻ khĩn nĩn.

Hĩm nay tôi viết bài này mong đĩa ra mĩt vài ý kiĩn khĩ dĩ để người họ cho chính trị trĩĩc số chế bất của mĩi người và cũng nhĩm tĩo số chính danh và mĩt căn bản đĩo để cho nhĩng ai đã, đang và số bàn vĩ chính trị.

2/ Hai quan đĩm lý luận khác nhau vĩ chính trị

Tĩ “chính trị” có lẽ để cộng nhĩc đĩn lực đĩu tiên trong lịch số nhĩn loĩ bất Aristotle-mĩt triết gia Hi Lạp cộng đĩi, để cộng biĩt nó còn là tĩa để cho mĩt tác phĩm nĩi tiếng và nhĩu nhĩn họ đĩng cộng ông –cuĩn “Politics” (Chính trị luận).Tuy nhiên tĩ “Chính trị” và các vấn đề chính trị cộng bất nhĩ quyĩn lực và thế chế nhà nước đã để cộng tĩp cộng bất các triết gia khác nhĩ Khĩng Tĩ, Plato....Dĩ

Chính trị là gì?

Tác Giả: Huỳnh Th&#c Vy

Thứ Hai, 10 Tháng 1 Năm 2011 10:32

Aristotle đã khẳng định nh con người là đäng vät chính trị, mäi công dân có đäo đäc (không có nô lệ và phä nô) đäu có quyền tham gia chính trị, nhäng mät điäm chung lớn trong lý luận của cá triết gia của đäi này là quyền lực chính trị tät nhät nên đäng cäm giữ bởi nhäng ông vua thông thái. Vì thế chính trị ở đây có nghĩa là nghề thuät cai trị và quản lý thành bang của mät nhà lãnh đäo lớn, xuất chúng hay là khoa học giành và nắm giữ väng quyền cha truyền con nối trong thiên hä. Đäi nhãn quan này đäi bä phần dân chúng bị gạt ra bên ngoài của các cuộc chính trị. Rồi khi có đäng cäm quyền lực trong tay nhäng kẻ cầm quyền đã täo nên bao nhiêu sự tha hóa, mäc ruäng trong bộ máy lãnh đäo và bao nhiêu vän nạn quäc gia mà häu quä của tất cả vän đä này đäng cäm lên đäu người dân. Thế đó mäc nhiên chính trị đäng cäm hiäu nhä mät thế xấu xa, là đäng cäm quyền của kẻ thù ng trị, đäi kháng väi lợi ích và cuộc sống bình đäng của người dân.

Nhäng nạn văn minh nhân loại đã bị cäm qua mät trang mäi hoàn toàn khác, cùng väi sự ra đäi của nhuäu luận thuyết của vũ cho chế nghĩa tự do. Mà mät sự cäm vũ to lớn cho lý tưởng này là sự ra đäi của mät nhà nước hiän pháp đäu tiên trên thế giới- Nhà nước Mỹ. Thế đây cũng thế giới làm quen väi mät lý thuyết hoàn toàn mới và nguän gốc và bản chất của Nhà nước, rằng nhà nước không phải là mät thế lực thống trị xã hội mà chính là mät tổ chức quyền lực công, đäng cäm người dân trao cho quyền lực để đäi lợi họ đäng cäm sống đäng cäm sống tốt của Nhà nước và mät trật tự luật pháp do Nhà nước ban hành (luät pháp không trái väi đäo đäc và luân lý); và rằng quyền lực chính trị đó không thế là quyền lực tuyệt đäi vì “quyän lực có xu hướng tha hóa, quyền lực tuyệt đäi đän đän tha hóa tuyệt đäi” (Lord Acton). Đäi nhãn quan triết học này, quyền lực chính trị xuất phát từ dân chúng, nó đäng cäm täo lập để phục vụ xã hội. Chính trị là nghề thuät hay khoa học vän hành và quản lý xã hội bằng quyền lực Nhà nước nhäng nó phải bị hạn chế bằng luật pháp và đäng cäm giám sát bởi người dân thông qua các tổ chức xã hội, nghề nghiệp, tôn giáo. Nhä vậy người dân mới thành phần có để tham gia gián tiếp vào nạn chính trị quäc gia bằng nhäng hoạt đäng xã hội của thế của mình; quyền tự do báo chí cho phép người dân phát biểu quan điểm của mình đäi väi tất cả các vän đäng cäm quäc gia; hạn nạn mäi công dân để tiếp chuän pháp quy đäu có khả năng tham gia vào hoạt đäng quản lý Nhà nước mät cách trực tiếp. Thế nay chính trị chế ng còn là väng cäm quyền cha truyền con nối, cũng chế ng còn là đäng cäm quyền của nhäng người thuäc thế ng lập quý tộc.

3/Thái đä và hành đäng của chúng ta

Chúng ta đã thế ng gán ghép cho chính trị nhäng đäng tính tiêu cực. Chính trị chế là mät thế lực chế do con người täo ra. Con người không hoàn hảo và đäng cäm bị tä là luôn thế lợi nên quyền lực chính trị luôn bị lạm dụng. Xa lánh và căm ghét chính trị không phải là thái đä tích cực, chúng ta cần thế tät nhän ra rằng đäu duy nhất chúng ta có thể làm đäng cäm đó là täo lập mät chế chế vän hành mà ở đó người lãnh đäo dù chế ng phải là con chiên ngoan đäo của Chúa Jesus, cũng không phải là mät tín đồ Phật giáo thuän thành thì anh ta cũng không dám làm nhäng việc đi ngược väi lợi ích nhân dân.

Đến nay, lý tưởng tự do dân chủ đã trở thành một giá trị phổ quát toàn cầu. Vì những giá trị lý luận và thực tiễn không thể chối bỏ của nó trong nền chính trị quốc gia nói riêng và trong việc thăng tiến nên văn minh nhân loại nói chung, ngày nay khắp thế giới người ta tung hô nó, nhân danh nó. Ngay cả những tên đầu còi cũng công nhận thực chất của những cuộc bầu cử hoành tráng. Bởi sự thắng thế của quan điểm triết học theo chủ nghĩa tự do như đã nói trên, nên dù có lý luận thế nào chúng ta cũng không thể phủ nhận sự cần thiết và chính danh của việc tham gia vào sinh hoạt chính trị của mọi tầng lớp nhân dân. Tôi trao quyền cho anh thì tôi phải có quyền để anh biết anh là gì và làm như thế nào với nó. Còn nếu anh nói anh đã chấp nhận chính quyền tay ngoi bang thì anh muốn hành xử thế nào cũng được thì chính anh đã khẳng định mình là một tên cướp. Chúng ta-những người dân thế này trao quyền cho họ rồi cứ để họ làm gì thì làm, chà đạp lên quyền làm chủ, phủ nhận quyền tự do và phẩm giá của chúng ta thì chúng ta có khác gì những người nô lệ bán mình vô điều kiện cho chủ nô?!

Từ lúc sinh ra, cuộc sống của chúng ta đã được định hình, chúng ta mặc nhiên nhận lãnh vào mình một phần trách nhiệm đối với quá khứ, hiện tại và cả tương lai. Chúng ta khép mình vào một trật tự chung của xã hội. Tất cả mọi sinh hoạt của chúng ta đều liên quan trực tiếp hoặc gián tiếp đến chính trị. Bởi nghĩ là bản năng loài người thì chính trị nó không chạm được vào cuộc sống của bạn sao? Dù bản có ý thức được hay không, có chấp nhận hay không, khi bản là một thành viên của một cộng đồng người sống dưới sự cai quản của một thể chế mang quyền lực Nhà nước thì tất nhiên tất cả mọi thứ trong cuộc sống của bản không thể tránh khỏi ảnh hưởng của nền chính trị. Vì thế cần lưu ý, một cho kẻ cầm quyền đang hành chính là chúng ta đã “giao trả cho ác”, chúng ta đã tự nguyện khoảng trống cuộc sống và tương lai của chúng ta cho những kẻ chế ra gì. Vậy chúng ta đã thật sự làm chủ và có trách nhiệm đối với chính cuộc sống chúng ta chưa? Trong bài này, tôi không muốn nhân danh Tự quốc, dân tộc nào, tôi muốn nhân danh cuộc sống của chính tôi để khẳng định rằng tôi và mọi người dân Việt Nam có quyền tham gia chính trị, không phải để trở thành ông nội bà kia mà để đem báo cho xã hội phát triển theo xu hướng tích cực vì lợi ích thực sự của tất cả chúng ta, để ngăn chặn kẻ cầm quyền không đưa cả dân tộc trong đó có chúng ta đến bờ vực. Chúng ta có thể cách đây ít nhất là có thể bàn về chính trị như một chủ đề một cuộc sống tự do, sung túc và an ninh với tất cả phẩm giá con người.

Thay cho lời kết, tôi muốn nhấn mạnh rằng nếu bản chấp nhận chính trị rồi có ngày bản sẽ hối hận vì điều đó. Nếu bản không sợ hãi, không lo lắng cho an ninh của bản thân và gia đình thì mọi lúc mọi nơi bản luôn có thể bàn về chính trị với một số tin rằng bản là chủ thể của quyền lực Nhà nước, bản tham gia bàn bạc và thực hiện các quyền chính trị là để thúc đẩy tiến bộ và phúc lợi xã hội. Đừng sợ hãi trước những cáo buộc của người khác rằng chính trị không dành cho bản và chính trị là khốn nạn.

Chính trư là gì?

Tác Giả: Hu&nh Th&c Vy

Thứ Hai, 10 Tháng 1 Năm 2011 10:32

Th&c hi&n các quy&n chính tr& t&c là b&n đã làm trách nhi&m công dân; ph&i bày nh&ng x&u xa c&a ch& đ& c&ng s&n là bi&u hi&n c&a tinh th&n trách nhi&m; lên ti&ng c& vũ cho t& do dân ch& là m&t hành vi c& th& c&a lòng yêu n&c.

Tam K& ngày 6 tháng 1 năm 2011